

THAGABHOOMI

Featuring

S.D. Subbulakshmi

Baby Saroja

Papanasam Sivan

Direction
K. SUBRAMANYAM

The enthralling story of a typical Hindu girl harassed by merciless relatives and mischievous meddlers, victim to indifference, thus and all, driven to the verge of suicide, suddenly spotting her riches and independence with a hard and steely heart yet soft with the sacred love of a mother.

Madras United Artistes Corpn.

Await our next Releases

1. AHIMSA SAKTHI
2. ALL COMIC——???

தியாகபூமி

மதராஸ் யுனிடெட் ஆர்மிஸ்ட்ஸ் கார்பரேஷன்
தயாரித்த படம்

கதை

“ கல்கி ”

ஸூனியோ & டைரக்டர்ஷன்

K. ஸுப்ரமணியம்,

B.A., B.L.

அஸோஸியேட் டைரக்டர்

C. S. V. அய்யர்

ஒளிப்பதிவு

ஸைலன் போஸ்

ஒளிப்பதிவு

P. K. விஸ்வநாத்

ஆர்ட் டைரக்டர்ஷன்

K. R. சர்மா

எடிட்டிங்

R. ராஜகோபால்

ஸ்கிரீன் பிளே

திரன்தாஸ் குப்தா

ராம்தாஸ்

மேக் அப்

ஹரிபாதசந்த்ரா

ஸ்டூடியோ

ப்ரோடக்ஷன் மானேஜர்

கோபால்கிருஷ்ண மகரிஷி

ஸூன் ஜோடனை

ரஸ்டும்ஜீ மேஸ்தரி

&

குருசாமி

ஸ்டூடியோ

மோஷன் பிக்சர் ப்ரோட்யூஸர்ஸ்
கம்பைன் லிமிடெட், மதராஸ்

சங்கீத டைரக்டர்ஷன்

பாபநாசம் சிவன்

&

மோதிபாபு

சங்கீத கவனம்

பாபநாசம் சகோதரர்கள்

(சிவன் &

ராஜகோபாலய்யர்)

டைரக்டர் அஸிஸ்டன்ட்ஸ்

T. V. நீலகண்டம்,

B.A., B.L.

K. J. மஹாதேவன், B.A.

S. A. அய்யர் (சிலோன்)

உதவி ஒளிப்பதிவு

P. எல்லப்பா

P. R. ராமராவ்

உதவி ஒளிப்பதிவு

P. ரெங்கராவ்

ஸ்கிரீன் பிளே அஸிஸ்டன்ட்ஸ்

K. பஞ்சாபகேசன்

D. சுந்தரம்

மோஹன் ஸின்னா

உதவி மேக் அப்

S. A. கலீக் & சோமு

உடைகள்:—மகமது ஷயாத்

ஸ்டில் போட்டோகிராபர்

M. C. அபூபக்கர் (M.U. A.C.)

நடிகர்கள்

சம்புசாஸ்திரி	...	பாபநாசம் சிவன்
ஸ்ரீதரன்	...	K. J. மஹாதேவன், B.A.
ராஜாராமய்யர்	...	ஜாலி கிட்டு அய்யர்
நல்லான்	...	P. R. ராஜகோபாலய்யர்
தீக்ஷிதர்	...	சேலம் சுந்தர சாஸ்திரி
மேயர்	...	S. ராமச்சந்திர அய்யர்
சேவிட்டு வைத்தி	...	கோமாளி சாம்பு
வக்சீல்கள்	...	{ தஞ்சாவூர் மணி அய்யர், W. S. ஸ்ரீ நிவாஸன்
போலீஸ் டிப்டி கமிஷனர்	...	T. V. நீலகண்டம், B.A., B.L.
ஜட்ஜ்	...	S. A. அய்யர் (சிலோன்)
போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்	...	M. R. S. மணி
தோட்டக்காரன்	...	C. V. R. சந்திரன்
ஸாலித்திரி	...	S. D. சுப்புலக்ஷ்மி
சாரு	...	பேபி ஸரோஜா
ராதா	...	K. S. லலிதா
மங்களம்	...	K. N. கமலம்
தங்கம்மாள்	...	மீனாக்ஷி அம்மாள்
சொர்ணம்மாள்	...	D. செல்லம்மாள்
மேட்ரன்	...	ஸீலாபாய்
தலைமை உபாத்தியாயனி	...	R. S. ராஜலக்ஷ்மி
உபாத்தியாயனி	...	K. N. ராஜம்
ஸுஸி	...	Miss B. ஹால்

மற்றும்

பேபி ரமணு, பேபி தம்பிச்சேல்லா, பாலு, பேபி ராதா, பாலகிருஷ்ணன், S. S. மணி பாகவதர், திருவேங்கடத்தய்யங்கார், லக்ஷுமணன், ராமஸாமி அய்யங்கார், ராமமூர்த்தி, கோபால்ராவ்

முதலியோர்

ஆர்சைஸ்ட்ரா

மோதிபாபு	...	ஹார்மோனியம்
பார்த்தலாரதி அய்யங்கார்	...	கோட்டுவாத்யம்
V. கோவிந்தசாமி நாயக்கர்	...	பிடில்
அலிரஸா	...	சாரங்கி
ரேங்கஸாமி அய்யர்	...	மிருதங்கம்
சிமன்லால்	...	தபேலா
விட்டல் ராவ்	...	டோலக்
ஸ்ரீ நிவாஸய்யங்கார்	...	ஜலதரங்கம்
L. ஆலன்	...	கிளாரியோனெட்

பின்னணிப் பாட்டு

D. K. பட்டம்மாள்	....	தேச சேவிகையின் பாடல்கள்
வத்தலா	....	நாட்டிய கீதம்

SYNOPSIS
OF
"THYAGABHOOMI"

Sambu Sastrigal is a mirasdar of **Nedungarai** village, having a daughter by name **Savithri** whom he gives in marriage to **Mr. Sridharan**, son of **Rajaram Iyer** and **Thangammal** of **Calcutta**. **Sambu Sastrigal**, though belonging to a conservative society, is very much attached to his tenants and labourers. He has brought up **Savithri** in a pure and simple style, as is becoming of a villager of his standing. **Sridharan** is a fashionable young man, brought up in the lap of luxury, having his own secret inclinations of leading a licentious life in the metropolitan City of **Calcutta**. **Savithri**, who has been brought up in the very atmosphere of devotion and piety ever since her marriage to **Sridharan**, has cherished a great reverence and regard for her husband and eagerly expects the visit of her husband **Sridharan** for **Deepavali**.

Sambu Sastrigal with his characteristic kindness gives shelter to the poor **Harijans** and labourers during a devastating storm which swept over his village and thereby incurred the displeasure of the orthodox hierarchy and invited social ostracism on himself and his family. Hence tails wagged and tongues spoke and **Sambu Sastrigal** and his grown up daughter were the objects of bitter contempt and comment of a few disgruntled co-mirasdars,

Sridharan who had always a contempt for old world customs, refused to go for the **Deepavali** function and cleverly sets ruse to his mother. When the devoted wife is expecting her husband for **Deepavali**, **Sridharan** is spending his time with his Anglo-Indian girl friend.

Sambu Sastrigal, in his anxiety to see that, at any cost, his daughter **Savithri** should enter domestic life, sells all his patrimony and takes **Savithri** to **Calcutta** to her husband's place and satisfies the greed of **Sambandi Rajaram Iyer** by paying a handsome sum of **Rs. 3,000** for accepting **Savithri** into his household.

Time passes. **Savithri** begins her life with cent per cent devotion to her husband. But ultimately she finds that life under a disgruntled mother-in-law and a dissatisfied husband is nothing but mere torture. The way of Providence is peculiar. She becomes enceinte. **Sridharan's** attentions are divided. Her life in her husband's home becomes poignant. All of her letters to her father were intercepted by her step-mother, **Sambu Sastrigal's** wife. She

expects her father to go over to Calcutta and take custody of her. But she did not hear practically anything from him.

Sambu Sastrigal having lost his patrimony has nothing left in the world except his love towards his dear daughter and his magnanimous piety towards his poor servants. He goes to Madras in search of employment as music teacher. Some of his devoted servants have already left him and sought employment in Madras and settled down there. He sends his wife to her mother's house. At Madras he goes from house to house in search of a job. But his humble personality and ragged cloth do not inspire anybody and he is turned out at every corner.

Savithri is being sent away from Calcutta and she arrives in Nedungarai village alone. With bitter feelings and a fallen heart she finds the house of her father locked up and that her father has left for Madras. She takes the earliest opportunity to reach Madras and enquires everywhere of her father but could not find him. It was a time when she was expecting the child. She swoons before the Police Inspector to whom she approached for enquiry about the whereabouts of her father. She is admitted in a hospital. She gives birth to a girl. With one more burden added, she tries to find some work but without any success. Fully disgusted she resolves to commit suicide herself. She had almost resolved to kill herself and also her child and with that resolution she is practically knee deep in water, when at once she hears a distant voice, which she immediately recognised as her father's. But in her detached state of mind she rather preferred non-recognition from her father than be recognised and the feeling of being again an additional burden on him prevented her from disclosing her presence immediately to her father. She finds the old man in a trance. She thinks that that was the best opportunity for her to get rid of the child. She prays and abandons the child very near the sleeping man, runs away leaving herself to fate and destiny.

Sambu Sastrigal after a certain time recovers and hears the cries of the child. He is awfully perplexed. He wails aloud with no response. He thinks the hand of Providence has put an extra burden on him. He feels that the child has an extraordinary radiance about it. He could not desert it himself. Since nobody claimed the child he decides to bring it himself in his own way and goes in search of Nallan, his Pattikaran, who has settled down in Chavadikuppam, a suburb of Madras. He lives as one with his old labourer tenants. With the presence of Sambu Sastrigal and the child, Chavadikuppam becomes day to day an important Colony. Sambu Sastrigal devotes all his time and energy for the uplift of his poor tenants. Little Charu, the child, mixes freely with all the children and she was growing. Thus six years elapse.

CHARU, the adopted child of Sambu Sastrigal, is the popular idol of her schoolmates, but she is always in the bad books of the Headmistress of the School. Charu had always an inclination for Art and the art of Dance was born with her.

Madras is electrified by a donation of five lakhs of rupees, by UMA RANI, a Bombay lady, to a local hospital. A Mayoral address follows and Madras is delighted to find that Uma Rani is a Southerner. Uma Rani is none other than Savithri, who has been left a lot of money by her own aunt in Bombay. She tries to find out her father and child. But she lives in Madras incognito as UMA RANI.

Some distinguished gentleman had presented Charu with a nice little dog, which she always used to carry with her to the School. The Headmistress throws out the dog and it gets fatally injured. Charu runs with it to the Hospital. The Matron of the Hospital, to which Uma Rani had donated rupees five lakhs, was then at every moment expecting the distinguished visitor, Uma Rani, and she does not pay heed to Charu and her dog; but Charu was persistent. She catches Uma Rani's saree and makes a fervent appeal for the treatment of the dog. Uma Rani at the very first sight of the child is much impressed. A strong feeling runs in her and she immediately orders the Matron to operate upon the dog. But unfortunately the pup dies and Charu is left with a sore heart. Charu blames the Matron Doctor and runs away.

Uma Rani feels sorry that she did not take particular notice of the child and her whereabouts. She immediately instructs her Legal Adviser to search out for the child at any cost. Ultimately she traces the child to Chavadikuppam. She finds that Sambu Sastrigal was there with the child. But she did not want to reveal her identity. Uma Rani passes as Uma Rani paying frequent visits to Chavadikuppam and Sambu Sastrigal was all joy with such a distinguished lady as Uma Rani. He thinks God has sent a blessing in disguise. Sambu Sastrigal consents for Charu being sent along with Uma Rani. But Charu's heart longs always for Sambu Sastrigal. One night she quietly slips back to Chavadikuppam.

Sambu Sastrigal, who has resolved to spend the rest of his life for and dedicate his services to the cause of the upliftment of the poor and the masses, takes Charu with him round the villages.

Uma Rani all on a sudden finds that Sambu Sastrigal and Charu disappear and she seeks the help of the Deputy Commissioner of Police to find them out. At that time she was surprised to find Sridharan brought in with handcuffs as a prisoner for charges of forgery etc., which he had committed at Calcutta. Again a woman's heart plays its own part. Uma Rani arranges for the release of

Sridharan by paying a fabulous sum. She does not wish that Sridharan should be a prisoner.

Sridharan, immediately after his release, goes to her and proposes to live with her again. Uma Rani's ways are peculiar. Her mind was fighting for the service of the country. She turns down the proposal of Sridharan. Sridharan swears revenge and institutes proceedings for Restitution of Conjugal Rights. Court proceedings follow. Uma Rani, Sambu Sastrigal, Charu, all play their own part. Sridharan wins the case, but he could not change the heart of Uma Rani. She had decided to dedicate her life to the cause of the country. Sridharan repents and he also decides to join the campaign for the uplift of the country. Sridharan and Uma Rani practically at the same time court imprisonment for the noble cause. A new light dawns upon them. They feel that they are no more husband and wife but children of the Soil.

Sambu Sastrigal feels that his was not a life born for luxury and rather his place in life was more in Chavadikuppam and its environments. He returns to Chavadikuppam with Child Charu.

FINIS

தியாக மூம்

பாட்டுகளை

ஒடியோன் ரிகார்டுகளில்

கேட்டு ஆனந்திக்கவும்

FOLLOWING

SAKTHI MAYA

Sri Ranjani Talkie Distributors'

NEXT?

Await Announcement

Thyaga - Bhoomi.

தியாக - பூமி

நெடுங்கரை என்னும் கிராமத்தில் ஒருநாள் புயல் காற்றினாலும் அதிக மழையினாலும் வெள்ளம் ஏற்பட்டு சேரியிலுள்ள ஏழை ஜனங்கள் தங்குவதற்கு இடமில்லாமல் தவிக்கவே, அவர்களுக்கு அவ்வூர் பிரபல மிராசுதார் சம்பு சாஸ்திரிகள் தன் வீட்டு மாட்டுக் கொட்டிலில் தங்க இடம் கொடுக்கிறார். அதன் காரணமாக சம்பு சாஸ்திரிகளை அந்தக் கிராம வாசிகள் ஜாதி ப்ரஷ்டம் செய்கிறார்கள்.

சம்பு சாஸ்திரிகளுக்கு சாவித்திரி என்று ஒரே பெண். சாவித்திரியை கல்கத்தாவிலுள்ள ராஜாராமய்யரின் குமாரான ஸ்ரீதரன் B. A. என்பவனுக்கு அவன் விருப்பத்துக்கு மாறாக அவன் தாயார் தங்கம்மாளின் வற்புறுத்தலின்பேரில் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீதரன் ஒரு பாங்கியில் உத்தியோகம் பார்த்து வருகிறான். ஆபீஸ் டைப்பிஸ்டாக இருக்கும் ஸுஸியின் மோஹ வலையில் ஈடுபட்டு அந்நியோன்யமாக இருக்கிறான். ஸாவித்திரியோ தாயில்லாப் பெண். தன் சிறிய தாயாரான மங்களத்தின் கடும் சொற்கள், காதில் படாமல் கல்கத்தாவுக்கு தன் புக்ககத்திற்குப் போகும் நாளை சாவித்திரி எதிர் பார்த்த வண்ணமிருக்கிறாள்.

சம்பு சாஸ்திரிகள் ஜாதி ப்ரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருக்கும் விஷயம் நெடுங்கரை கிராம வாசிகளின் லெட்டர் மூலம் ராஜாராமய்யருக்குத் தெரியவே தீபாவளிக்கு மாமனார் வீட்டுக்கு வருவதற்கிருந்த ஸ்ரீதரனின் பிரயாணமும் நின்று விடுகிறது.

மாப்பிள்ளை வராததினால் சம்பு சாஸ்திரியும் சாவித்திரியும் ஏமாற்றமடைகிறார்கள். சம்பு சாஸ்திரிகளின் இனையதாரம் மங்களமும், அவள் தம்பி செவிட்டு வைத்திபும், அவள் தாயார் சொர்ணம் மாளும் ஸந்தோஷமடைகிறார்கள்.

ஸ்ரீதரன் ஸுஸியுடன் அதிகமாகப் பழகுவதைப் பார்த்துத் தங்கம்மாள் நெடுங்கரை சென்று சாஸ்திரியிடம் ரூபாய் மூவாயிரம் வாங்கிக்கொண்டு சாவித்திரியுடன் கல்கத்தா வருகிறாள். சாவித்திரி புக்ககத்தில் கொடுமைக்காளாகிறாள். சம்பு சாஸ்திரியை வறுமை பீடிக்கிறது. சாவித்திரியின் கடிதங்களை மங்களத்தின் தாயார் சொர்ணம் மாள் தீக்கிரையாக்கி விடுகிறாள்.

அதோடு அவள் சாஸ்திரியை பட்டணம் சென்று பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்துப் பணம் சம்பாதிக்கும்படி தூண்ட அவரும் பட்டணம் செல்கிறார். மங்களம் பிறந்தகம் போகிறாள்.

எட்டு மாத கர்ப்பிணியான சாவித்திரியை வழிப்போக்கர் துணை யுடன் ரயிலேற்றி நெடுங்கரைக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஊரில் வீடு பூட்டிக் கிடப்பதைக் கண்ட சாவித்திரி சென்னையில் சாஸ்திரியைத் தேடி அலைகிறாள். மீனாட்சி ஆஸ்பத்திரியில் அவளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. பிறகு அவள் திக்கற்றவளாய் அலைந்து திரிந்து முடிவில் உயிர்துறப்பதென்று தீர்மானித்து குழந்தையுடன் ஆற்றில் விழப்போகும் ஸமயம் பாட்டுச் சொல்லிக்கொடுக்கும் வேலைக்கு வீடு விடாய் அலைந்து வேலை அகப்படாமல் சலித்துப்போன சம்புசாஸ்திரியின் சங்கீதம் கேட்கிறது. சாவித்திரி தன் தகப்பனார் என்று உணரவே, நிதானித்திருந்து அவர் அயர்ந்திருக்கும் ஸமயம் குழந்தையை அவர் பக்கத்தில் விடுத்துச் செல்கிறாள்.

சாஸ்திரியின் பட்டிக்காரனாக நெடுங்கரையில் வேலைபார்த்து வந்த நல்லான் தன் மைத்துனன் மூலம் சாஸ்திரி சென்னைக்கு வந்திருப்பதை அறிந்து அவர் ஞாபகமாகவே இருக்கும்போது, சம்பு சாஸ்திரி கையில் ஒரு குழந்தையுடன் சென்னை சாஷ்டிக்குப்பத்திலுள்ள அவன் வீட்டிற்கே வந்து சேருகிறார். நல்லான் வற்புறுத்தவே அவர் குழந்தையுடன் அங்கேயே தங்குகிறார். குழந்தைக்கு சாரு என்று பெயர் வைக்கிறார்.

இடையே ஆறு வருஷங்கள் செல்கின்றன. குழந்தை சாரு பள்ளிக்கூடம் போக ஆரம்பித்து, கொஞ்சநாளில் நாட்டியத்தில் பெயர் வாங்குகிறாள். பம்பாயிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த உமாராணி கார்ப்பரேஷன் மேயரவர்களால் வரவேற்கப்பட்டு, மீனாட்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு 5 லக்ஷ ரூபாய் நன் கொடை அளிக்கிறாள். ஸாஷ்டாத் சம்பு சாஸ்திரிகளின் பெண்தான் அந்த உமாராணி.

பம்பாயில் இருந்த அவன் அத்தையின் சொத்து உமாராணியைச் சேர்ந்திருக்கிறது.

மீனாட்சி ஆஸ்பத்திரியை பார்வையிடவரும் உமாராணியை வர வேற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் ஆஸ்பத்திரிக்காரர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, சாரு தன் பள்ளிக்கூடத்துத் தலைமை உபாயாநியினியால் காயப்படுத்தப்பட்ட தன் அருமை ஜில்லி என்னும் நாய்க்குட்டியுடன் அங்கு வந்து சேருகிறாள். அச்சமயம் ஆஸ்பத்திரி யிலுள்ள பரபரப்பில் ஆஸ்பத்திரி நர்ஸினால் சாரு வெளியில் தள்ளப் படும் சமயம் உமாராணியைச் சந்தித்து தன் நாய்க்குட்டிக்கு சிகிச்சை செய்ய சிபார்சுசெய்யும்படி சாரு வேண்டுகிறாள். உமாராணி அக் குழந்தையின் கோரிக்கைக்கிணங்கி நாய்க்குட்டிக்கு சிகிச்சை செய்தும் அது உடனே ஆஸ்பத்திரியிலேயே இறந்து விடுகிறது. உமாராணிக்கு அவள் அறியாமல் அக்குழந்தையின் பேரில் ஒரு பாசம் ஏற்படுகிறது. உமாராணி, தான் வேறு நாய்க்குட்டி வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லியும் சாரு அழுதுகொண்டு வெளியில் ஓடி விடுகிறாள்.

அது முதல் உமாராணி சாருவின் ஞாபகமாகவே இருக்கிறாள். சாருவின் பள்ளிக்கூட கட்டிட நிதிக்காக நடக்கும் நாடகத் துக்கு உமாராணி, விஜயம் செய்கிறாள். அன்று நடந்த சாருவின் நடனம் உமாவைப் பரவசப்படுத்தினதுடன் ஆஸ்பத்திரியில் நடந்த சம்பவமும் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. உமாராணி சாருவின் இருப்பிடத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு, மறுநாள் ஒரு நாயக்குட்டியுடன் சாரு வீட்டிற்கு வருகிறாள். சம்புசாஸ்திரிகளுக்கு, உமாவை தன் பெண் என்று தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் உமாராணிக்கு தெரிந்தபோதிலும் தன்னை சம்பு சாஸ்திரி தெரிந்து கொள்ளாதபடி நடந்து கொள்ளுகிறாள். உமா சாருவை வளர்ப்பதாகக் கூறுகிறாள். சாஸ்திரி குழந்தையின் இஷ்டத்தை கேட்க குழந்தையும் உமாவுடன்போக சம்மதிக்க, உமா சாருவை அழைத்துப்போய் வளர்த்து வருகிறாள்.

சாருவும் தன்னை விட்டுப்போனபிறகு சம்பு சாஸ்திரி தேசத் தொண்டு புரிவதில் ஊர் ஊராய்ச் சென்று காலக் கழிப்பதாகத் தீர்மானித்து ஒருநாள் நடுநிசியில் சூப்பத்தைவிட்டுக் கிளம்பும்போது, சாரு தன் தாத்தாவைப் பார்க்கவேண்டிய ஆவலுடன் சாவடிக்குப் பத்துக்குவந்து சேருகிறாள். இருவருமாக சூப்பத்தைவிட்டுக் கிளம்புகிறார்கள்.

சாருவைக் காணாமல் தேடி அலைந்து, அவளைக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயமாக உமா போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீசுக்கு வந்த இடத்தில் ஸ்ரீதரன் போர்ஜரி குற்றம் சாட்டப்பட்டு விலங்குமாட்டி கொண்டு வரப்படுகிறான். உமா ஸ்ரீதரனை அந்தக் கேஸிலிருந்து மீட்கிறாள்.

ஸ்ரீதரன், உமாராணிதான் சாவித்திரி என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அவளிடம் தன் செய்கைகளுக்கு மன்னிப்புக்கேட்டு மன்னுடுகிறான்.

உமா நிராகரிக்கிறாள். கோபத்தினால் ஸ்ரீதரன் கோர்ட்டில் சாவித்திரிபேரில் தாம்பத்ய உரிமைக்கு வழக்கிடுகிறான். நியாயாதிபதியின் முடிவும், சம்பு சாஸ்திரியும், சாருவும், சாவித்திரியுடன் வந்து சேருவதையும், அடிமைத்தனத்தை ஒழித்து சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதில் உமாவின் ஊக்கத்தையும், அவரவர்கள் சுதந்திரப்போரில் வெற்றியடைந்து சாவித்திரிக்கும், ஸ்ரீதரனுக்கும் தோன்றும் தியாக சிந்தனையையும், அவர்களைப் பின்பற்றி சம்புசாஸ்திரி, சாரு, இருவர்களின் தியாகத்தையும்,

“வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர்

வேறொன்று கொள்வாரோ”

என்பதை நிலைநாட்டும், இத்தியாகபூமியின் திவ்விய சரித்திரத்தை திரைமூலம் கண்டு களிக்கவும்.

தியாக பூமி

(பாட்டுகள்)

1.

டைட்டில் கோரஸ்

(குந்தலவராளி—ஆதி)

பாரத புண்யபூமி—ஜயபாரத புண்யபூமி

யமுனை காவேரி கங்கையும் உன்பால்

இமயவர் தங்கும் இமாசல முன்பால் (பாரத புண்யபூமி)

முன்னை பழம்புகழ் சீர்வளம் ஒங்கும்

உன்னை நினைத்திடில் பாபம் நீங்கும்

பொன்னி வாணி அருள்செல்வர் புகழ்ந்த

பிரம்ம விஷ்ணு சங்கரனும் மகிழ்ந்த (பாரத புண்யபூமி)

தூயதங்கம் ஒளி குன்றுவதுண்டோ

சூரிய சந்திரர்க்கோர் அழிவுண்டோ

தாயே உனது தவப்புதல்வன் காந்தி

தன்னால் நீ பெறுவாய் சகசாந்தி (பாரத புண்யபூமி)

2.

பஜனை கோரஸ்

(சம்பு சாஸ்திரிகளும் மற்றவர்களும்)

(மாண்டு—ஆதி)

ஸ்ரீ ராமபத்ரா ஸ்ரீ தஜன காருண்ய ஸமுத்ரா

(ஸ்ரீராம)

தசரத பாலா தசமுக காலா

விசால ஸரோருஹ தளநயனா

(ஸ்ரீராம)

ஸஜ்ஜன ஸுலபா துர்ஜன துர்லபா

ஜய ஜய ஜானகி வல்லபா

(ஸ்ரீராம)

3.

சாவித்ரி

(சலோ சலோ மெட்டு)

பட்டாஸ் பட்டாஸ் ச் ச் ச் ச் ச்

பாரீர் பாரீர் ஓம், ஓம், ஓம், ஓம்,

(பட்டாஸ்)

ஸபாஷ் ஸபாஷ் பாரீர் பாரீர்

ஜகஜோதி ஒளியே மத்தாப்பு

மாறி மாறி பொறி பறக்கும் மத்தாப்பு

(ஸபாஷ்)

தீபாவளியாம் ஆனந்தமே
நாதன் வருமோர் சுப நாளிதுவே
ருஜிகரமாய் பலஹாரம் எலாம்
புஜித்திடலாம், புதுப்புடவை, உடுத்திடலாம், ஸுகமாக (ஸபா)

4.

சாவித்ரி

(பிராஹ்-தொகையறு)

துன்புறவே எனைப்படைத்த
அயனெழுதும் தலையெழுத்து
அன்பருக்கு எழுதிய என்
எழுத்தெல்லாம் விழுங்கியதோ

(பாட்டு)

உன்னைக் கண்டென் உள்ளமகிழ்ந்தது
ஊக்க மிகுந்தது
என் நாதன் எனதேக்கமகல அருள்
நோக்க மடைவதோ

(கரஹரப்ரியா தொகையறு & பாட்டு)

கடிதம் அவர் கையில் கிடைக்குமோ
இதைப் படிப்பாரோ பதில் கிடைக்குமோ

(மோஹனம்—பாட்டு)

அறியேன் துணைவே றுனையே மறவேன்
கனவுன் நினைவே
பெறு மென்னை மறந்தனையோ அறமோ
உயிர் நாயகனே

5.

சாவித்ரி

(அஜபஸூரத் மெட்டு)

பிறவி தனிலே ஸுதினமிதே
பேதை இன்ப மெய்தினென்
அறிவாரோ என் நாதனே என் ஆவலை
ஆனந்தம் மிக சோபித சிங்கார மாளிகை
ஏனோ இத்தனை நாளாய் எனை
ஏய்த்து வந்தீர் மணுளா? இதோ
அகப்பட்டிரென்னுளும் விட்டு
அகல மாட்டேன் பாடும் ஒகோகோ
ஏமாற்றப் பார்த்திடாதிருன்றுமே
அலங்கேகாலமிதை—பரிஹஸிப்பார்—யாருமில்லையா
சீர்படுத்திடவே

ஹாட் ரெக்டை ஸிகரேட் ரேவி ப்ளு ஸுட்
 பாஸிஷ் வாக்கிங் ஸ்டிக் தூசடைந்திடவே
 அழகாய்ச் செய்வேன் நானே—மை டியூட்டி, டியூட்டி
 ஷோக்காக இங்கே சிங்காரிப் பேன்
 மனங்கோணு தெல்லாம் தயாரிப்பேன்
 வாடி வாடி நாட்டுப் பெண்ணே வாடி வா
 ஆட்டபாட்டமே கூடாது
 அடிமை போலவே கூசிடாது
 செய்வாய் இன்றேல் உன் வீடு செல்வாய்
 ஆ! ஆ! ஆஹா!

யாவரே இப்பாவையர்கள்
 பாவமே இவ்வாழ்வு பாழோ!
 என்னுடன் என் நிழலும் தொடர்ந்தே
 வந்ததோ வினை அந்தோ! அந்தோ!

6.

சம்பு சாஸ்திரி

(லதாங்கி—ரூபகம்)

ஸ்ரீ ஜக தம்பிகையே
 தின தயாபரி சங்கரி (ஸ்ரீஜகதம்)
 ஓ ஜனனீ! நீயே அபயம் சரண் உன்
 உபய சரணம் (ஸ்ரீஜகதம்)
 பார் தனில் உறவும் பொருளும்
 பந்த உடலும் சாச்வதமோ
 யார் துணை என் அம்பா! எனைக்
 கண்பார்! பகவதி! (ஸ்ரீஜகதம்)

7.

சம்புசாஸ்திரி

(கரஹரப்ரியா—சாப்பு)

நவ ஸித்தி பெற்றாலும் சிவ பக்தி இல்லாத
 நரர்கள் வெறும் சாவி
 எவர் புத்தியும் தள்ளி ஸ்வய புத்தியுமில்லா
 திருப்பவர் பெரும் பாவி
 நாதனருள் மறந்து போத மில்லாக் கூத்து
 நடிப்பவர் வெறும் சாவி
 சீத மதி யணியும் சிவனை நினையாமல்
 திரிபவர் பெரும் பாவி

8.

சம்புசாவஸ்திரி

(நீலாம்புரி—ஆதி)

ச்ருங்கார லஹரி ச்ரித ஜன ஸுக கரி

(ச்ருங்)

ஸங் சீதாம் போஜ காந்தா

ஸவ மாதூரி மத மதுகரி மங்

களாங்கி மத நாரி மனோஹரி—மாமவ

(சிட்டாஸ்வரம்)

9.

சம்புசாவஸ்திரி

(செஞ்சுருட்டி—ஆதி)

தேடித் தேடி அலைந்தேனே

துயர் தீர வில்லை

(தேடி)

திருவருள் பெற அருள் தரு மெய்

ஞான குருவை மானில மெங்கும்

(தேடி)

சித்த மிரங்காதோ ஸ்ரீ புத்தர் பெருமானே உன்றன்

சேயி னுலக மாயை யகல

சிந்தை தெளிய சாந்த மடைய

(தேடி)

10.

சம்பு சாவஸ்திரி

(தோடி-விருத்தம்)

வாழும் மனைஉடல் ஆடை பரிசுத்தமாயிருந்தால்

ஊழ்வலியின் வரு மேழ்மை வாழ்வு மிக அழகுடைத்தே.

(கோரஸ்-பாட்டு)

அலங்காரம் செய்திடுவோம் அண்ணன்மாரே வாருங்களேன்

தெருவீதிக் குப்பையெல்லாம் கூட்டித்தள்ளுவோம்

நாம் கூட்டித் தள்ளுவோம்

நாம் கூட்டித் தள்ளுவோம்

கந்தையேனும் அன்றன்று கசக்கிக் கட்டுவோம்—உடலை

அன்றாடம் தேய்த்து நீராடுவோமே

வாரீர்—அசுத்தம் செய்யாமல் எல்லோரும் கூடியே

(தேவகாந்தாரி-விருத்தம்)

மானமழிக்கும் மனைவி மக்கள் வயிற்றிலடிக்கும்

மதிசெருக்கும் உயிர்குடிக்கும் நஞ்சன்றோ—மதுபானம்

(கோரஸ்-பாட்டு)

வேலைக்குக் கூலிகொஞ்சமே மிஞ்சுமோ

அதையும் குடிப்பதோ பாழாய் அடிப்பதோ

ஆரோக்யமுடனே நாம் சுகமா யிருக்கலாம்
செட்டுடனே சேர்த்திடில் நகையும்—வாங்கலாம்
சிறிய துளிகள் சேர வெள்ளமாம்.

(ஸஹானு—விருத்தம்)

சாந்தமளிப்பதும் வறுமை யொழிப்பதும் சர்க்காவே
காந்தி யுரைத்ததும் புனிதமளிப்பதும்—கதராடை

(கோரஸ்—பாட்டு)

பரதேச ஆடை மோகம்கொண்டு மடமை பெருகியே
அன்னையின் கால்களில்—விலங்குதன்னைப்
பூட்டினோமே—கலங்கும் வறுமை நாட்டினோம்
கதராடை அணிவோமே விடுதலையைப் பெறுவோமே
பேசும் தெய்வம்—காந்தி முனிவரே

(ஹிந்துஸ்தான் காப்பி—விருத்தம்)

எல்லா உயிர்கட்கும் ஓரிறைவன் அம்மையப்பன்
எல்லார்க்கும் நல்லவன் பேரருளாளன் தாள்பணிவோம்

(கோரஸ்—பாட்டு)

குருநாதனை நாம் தொழுவோம் அருளாலே வாழுவோம்
கடவுள் தாளில் வீழுவோம்
கடவுள் தாளில் வீழுவோம்—நம்

ஆண்டவனெதிரில் நாம் பஜனைசெய்வோம் வாருமே
பஜனை செய்வோம் வாருமே
பஜனை செய்வோம் வாருமே

வேண்டாம் வம்புகள் சண்டைவழக்கால் வாழ்நாள் பாழாமே
ஸம்ஸார நோயற அன்பால் பாடி யாடி பக்தியுடன்

11.

டான்ஸ் கோரஸ்

(யமன் கல்யாணி-மிசர் தாளம்)

கிருஷ்ண நீ வேகமாய் வாராய் (கிருஷ்ண)

வேகமாய் வாராய் நின் முக சேர்வை தாராய்

வேகமாய் வாராய் நீ வேகமாய் வாராய் (கிருஷ்ண)

கால்களிலே சதங்கை கல கல ஒலி செய்ய

நீல வர்ணனை நாட்ய மாடி நீ வாராய் (கிருஷ்ண)

இடையினிற் பொற் சதங்கை, விரல்களில் மோதிரம்

தட மார்பில் அணிந்தவை ஐயந்தி மாலை துலங்க (கிருஷ்ண)

தாயுன்னை வாவென்ன வாய் திறந் தண்டங்கள்
ஆயனே காட்டினாய் ஆனந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண

(கிருஷ்ண)

12.

ராதா கிருஷ்ண டான்ஸ்

(ஹிந்துஸ்தானி மெட்டு)

- (A) உறவே புரிந்தோமே நாம்
உடலோடுயிர் போல வன்றோ
உலகே அறியுமே உண்மை
திறமறிவேன் திருவே மறைந்திருந்திடும்
திவ்ய முரளியின் கானம் நீ செய்வதேனோ
நாம் உடலோடுயிர் போல வன்றோ
உலகே அறியுமே உண்மை
மனம் அமர்ந்திர் மந்த ஹாஸ் வதனனே
மறவீர் என்னை நீர் என்றும் மாதறிவேனோ
நாம் உடலோடுயிர் போலவன்றோ
உலகே அறியுமே உண்மை
- (B) கொஞ்சம் கிளியே நீ கோபம் கொண்டாயோ
கொஞ்சம் தயவே புரிந்தென்னைப் பாராயோ
குறை ஏது மிருந்தால் கூறிவிடாயோ
உன்னையே மனம் நினைந்துருகினேன் மானே
உண்மையில் நான் உன்னைக் காணவந்தேனே
என்னைத் தெரியாயோ ஜகம் மறந்தாயோ
ஏன் அலைந்தாய் தேடி தானயர்ந்தாயோ

13.

சாவித்ரி ஓ சாரு

(ஹிந்துஸ்தானி மெட்டு)

ஜெய ஜெய ஜெய தேவி

ஜெய ஸுக வாரியே

காலே ஸவாரியே செய்வேன் என் குதிரை மேலே

நானே பன்னீரில் ஸ்நானம் நலமொடு தினம் செய்குவேன்

நருமண மிகு ஸோப்பு தேய்த்து

வினோவியா பவுடரும் விக்ஸித முற பூசிடுவேன்

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

Good Good Good

Thank You மாமி

லட்டு மிட்டாய் போளி பர்பி ஹை

காவோ

ஒடி விளையாடிடுவோம்
 சுற்றிச் சுற்றிக் கண்ணைக் கட்டி
 ஒளிந்திட கண்டு பிடிப்போம்
 நெக்லெஸ் பாங்கிள்ஸ் வாங்குவோம்
 மோட்டார் வண்டியேறி விரைவில் போகலாம்
 பீச்சில் ஸந்தோஷமா யுலாவுவோம்

14.

பிச்சைக்காரன்

(மீராகோப்ரபு-மெட்டு)

ஸாகே தாதிப ராமா ராம விபோ
 ஜய ஸீதா வல்லப ரகுதிலகா
 யாகாதி தவம் யாவையும் வீணே
 தேகமும் நிதியமும் நிலையற்றதாலே
 லோக ஹிதங்கர பசுபதி மித்ரா—மாம்
 பாலய ச்யாமள காத்ரா
 ஜகன் நாதா! நாதா! நாதா!

15.

தேசஸேவிகா

(இந்துஸ்தானி மெட்டு)

தேச ஸேவை'செய்ய வாரீர்—விரைவாய்
 தன்னலம் கருதி தாய் நாட்டை மறந்தால்
 நானிலத்தோர் நகையாரோ—இந்த
 நானிலத்தோர் நகையாரோ—

(தேசஸேவை)

தீரவேண்டும் மாந்தர் துன்பம்
 செய்உபகாரம் தெய்வத்திற்கின்பம்
 வருவீர் ஆடவர் மாதரும் ஒன்றாய்
 அன்புடன் அழைக்கின்றாள்—அன்னை
 அன்புடன் அழைக்கின்றாள்—நம்மை
 அன்புடன் அழைக்கின்றாள்—

(தேசஸேவை)

16.

சாரு

(இந்துஸ்தானி மெட்டு)

சொல்லு காந்தி தாத்தாவுக்கு ஜே ஜே ஜே
 நம்ப நாடு நம்சொந்த மில்லையா—இதில்
 நமக்கும் உரிமை கொஞ்சம் இல்லையா
 நம் எல்லோர்க்கும் தேச பக்தி வேண்டும்
 தாய் நாட்டிற்கே செய்வோமே தொண்டு தோழ்காள்.

17.

தேசஸேவிகா

(ஹிந்துஸ்தானி மெட்டு)

- A. பந்த மகன்று நம்திருநாடு உய்ந்திட வேண்டாமோ
அதிர்ந்தொலித்தல் கேளாய்—சங்கம்
ஆர்த்திமுரசம் கேள்—எங்கும்
ஆர்த்திமுரசம் கேள்.
அடிமை வாழ்வில் ஆசையேனோ
விடுதலைபெற எழுவாய் (பந்த மகன்று)
- B. தாயின் மணிக்கொடி வானிலுயர்ந்தே
சென்று பறந்திடவே அதன்கீழ் நின்று பணிந்திடுவோம்
ஜாதிமதம் முதல் பேத மறந்து
நமது மகாத்மா ஆணை உணர்ந்து
சத்திய மதனை பற்றியே நின்று
சமத்துவம் பெறுவோமே,
பாரத பூமியின் நாரியர் கற்பின்
தீரமும் எவ்வுலகும்
புகழ்தொல் வீரமுணர்த்திடுவோம்.
ஈரமும் நெஞ்சின் உதாரமும் வறியோர்க்
கிகையும் என்றும் தோகையர்க்குண்டு
என்று விளங்கவும் வென்றிதரு ஜெய
பேரிகை கொட்டுவோமே.

சுபம் :

தயாராகிவிட்டது !

தயாராகிவிட்டது !!

ஷைனிங் ஸ்டார் ஸொஸைடியார்

நடித்திருக்கும்

“சக்தி மாயா”